

herved og bliver vedtaget. Det vil ses, at dette Lovforslag er der blandt andet kaldt paa fra engelsk Side, og det vil ogsaa ses, at Regeringsforslaget motiveres ved, at „den bestaaende Rets Regler yde ikke tilstrækkelig Sikkerhed imod, at Varer indbringes i Omfættningen under Betegnelser, som indeholde urigtige Angivelser angaaende Varens Oprindelse og Natur.“ Det er altsaa en Erkendelse, og det er vel alle Stater tjente med, den ene saa vel som den anden, og jeg tror ikke, der kan være noget Udland, der i og for sig ønsker, at dets Varer skulde gaa som danske. Det tror jeg ikke paa, og for saa vidt behøver man ikke at vedtage nærværende Lovforslag for at naa det Maal. Der er, som sagt, et Regeringsforslag, som udfører Straf for Brugen af urigtige Varebetegnelser, og vi have ogsaa et andet gennemført Lovforslag, Magarineloven. I Regeringslovsforslaget om Varebetegnelser forbydes en vis Fremgangsmaade, i Magarineloven paabydes en vis Fremgangsmaade, i det foreliggende Lovforslag tilledes en vis Fremgangsmaade — som det ganske rigtigt er sagt fakultativt, man behøver ikke at falde ind under Loven. Det at tillade en saadan Fremgangsmaade er en stor Mislighed, naar man ikke har Sikkerhed for, at der er en virkelig Trang til at have en saadan Tilladelse; og som det ganske rigtig er sagt fra flere Sider, dette Mærke, man her vil indføre, dækker godt dansk Smør; hvis man vil gaa til det, det dækker slet dansk Smør; hvis man vil gaa dertil, og det dækker Misbrug, hvis man vil gaa til Misbrug. Derfor er det meget misligt at indføre dette Mærke paa Varen, blot fordi det er dansk, naar det ikke sætter en Præmie paa, at Varen er god, men Varen skal have dette Mærke, blot den er dansk, uanset om den er aldrig saa slet. Det er efter min Mening en mislig Ting ved et Lovforslag, og for nu overhovedet at føre Sagen igennem, hvad har man saa maattet gøre? Man har maattet gaa til overordentlig rigoristiske Straffebestemmelser. Det vil vist erkendes, at det er et underligt Tilfælde med Lovforslaget, at der siges: den og den Fremgangsmaade paabydes ikke, men den, der vil, kan saa dette Mærke; men hvis nogen forsøjer sig, endog i temmelig ubetydelig Grad, ifalder han de haardeste Straffe. Ja, vil man i det hele taget dække denne Lov, maa man gaa til alvorlige Straffe, men det er et Spørgsmaal, om det er betimeligt. Der er ogsaa nævnt: hvor blive Justagerne af, efter at de ere brugte? Ja, det er en meget mislig Ting, de gaa til Udlandet, og, vel at mærke

Straffebestemmelserne falde kun i Jndlandet, de have ingen som helst Betydning i Udlandet. Endelig maatte jeg maasse endnu nævne det, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne egentlig ikke har fremført eller lagt Vægt paa, nemlig Betydningen af et Nationalmærke for dansk Smør. Hvis man vilde nøjes med Regeringsforslaget om Afværgelsen af urigtige Varebetegnelser, kunde man gøre det paa en simplere Maade; men idet man indfører et Nationalmærke for dansk Smør, vil det vist erkendes, at dermed vil følge, at de Varer, som ere betegne med dette Nationalmærke, ville i og for sig have et Stempel paa sig fra Lovgivningsmagten for Godhed, det vil ikke kunne undgaa. Det gaar ganske saaledes, som et æret Medlem har sagt, at man i de større Mærker ikke vil bruge det, men et Nationalmærke, saaledes som det foreslaas her, vil betegne Varen som noget i og for sig fortræffeligt, som noget, man kan stole paa. Bliver det altsaa daarlige Varer, er det højt uheldigt. Slaar det helt igennem, tage alle det i Brug, er Misligheden ikke saa stor; saa er der noget daarligt, som slæber med, men hvis kun de i og for sig daarlige Producenter, de, der ikke kunne sælge deres Produkter uden at faa en kvalificeret Betegnelse paa dem, kaste sig over Mærket, vil det rigtignok være højt uheldigt. Dette Mærke er vel at mærke et Regeringsmærke, et af Ministeriet anerkendt Mærke, det kaldes Nationalmærke. Det er altsaa noget ret betydeligt, vil jeg sige; man giver det en vis Præstige. Dette Mærke, som altsaa er et Regeringsmærke, et Statsmærke kunde man kalde det — det synes de Herrer maasse bedre om — gives i hver eneste Privatmands Haand, saa snart han tilvirker Smør, og han kan bruge det efter Behag. Nej, skal det være et Statsmærke, maa det ogsaa være overladt til visse bestemte Personer at anvende det efter nogen Under søgelse. Jeg finder det misligt at give en hvilken som helst Producent, hvad enten det er godt eller slet Smør, han producerer, Tilladelse til at bruge et Statsmærke, saa jeg tror nok, at ogsaa det Spørgsmaal fortjener Overvejelse.

Men endelig! dette Mærke — hvis vi nu indføre det — kan ikke blive anerkendt i England. Det kan naturligvis faa moralsk Betydning i England, men over for Englands offentlige Ret, offentlige Forhold faar det ingen Betydning. Den engelske Regering kan ikke have med Mærket at gøre, kan ikke anerkende det. Derimod vilde man højt sandsynligt kunne faa et privat Varemærke, et større Varemærke, anerkendt i England.